



Albina

REVISTĂ - POPULARĂ

apare
în fiecare **Duminică**.

Comitetul de Redacție:

- Ion Kalinderu
- P. Gârboviceanu
- G. Coșbuc
- Colonel P V Năsturel
- G. Adamescu
- I. Gtescu
- P. Dulfu
- V. S. Moğa
- N. Nicolaescu
- Gr. Teodossiu
- Const. C. Pop-Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală TGMA BRĂTULESCU

București. Calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomeți de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream, de la princesse și cosmetice igienice, pieptini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru toalete.

Articole pentru menajul, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifone cu care se prepară ape gaze, alcool și sistematice mașini pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiunii, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sirmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburile alese, rădăcini, scorțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri, in și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat uleiul din ficat de morun pentru cura de erva, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane.

Bogat asortiment de cauciucări și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricii și Chirurgiei, Opticii și Dentisticii, ca : vată și tifon, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moșe și Lehus, pompe trage-lapte și biberone, plosci și lighene de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru domne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverizatoare și vaporizatoare, preservative, suspensore termometre maximele cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu platină, faianță și porțelan, ochelari, forfecii și clești.

Acastă Droguerie are organizat un serviciu special pentru ducerea acasă a obiectelor cumpărate sau comandate în capitală, cum și un serviciu de expediție deosebit pentru provincie.

Pentru d-nii profesori și profesore, institutori și institutore, învățători și învățătoare, cum și pentru toți abonații revistei «Albina» care vor prezenta alăturatul cupon, se vor face prețuri scădute la toate articolele trebuitoare.

Cupon de reducere pentru
„Albina“

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 6
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr „ „ 15 bani

Pentru anunțurile la leu linia Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Gh. Todiriță. Iubirea de țară. — N. Rădulescu-Nizer. Țărna 'n Faur (poesie). — Sp. Popescu, Scrisori către învățători. — Gh. Manolescu. Pășunile și livezile de fân. — Th. D. Speranța. Copiii răi sau obraznici. — Laurenția Gribinca. Povestea lui Ștefan cel mare și sfânt. — Strateg., Causele războiului între Rusia și Japonia. — Cinea. Anecdota. — Dimitrie Teleor. Cântec soldătesc. — Vasile Sandu. O scrisoare. — De pe Domeniile Coronei. — Societăți economice la sate. — Teatru la sate. — Informațiuni. — Mulțumiri. — Bibliografie.

Sfaturi: Cum să păstrăm mult laptele. — Supă de țepure, țigănească. — Dovlecei umpluți. — Bureții caselor.

Ilustrațiuni: Traian. — Decebal. — Soldat Roman. — Ștefan cel mare (tiner). — Împăratul Coreei. — Generalul Kuropatkin. — Amiralul Togo.

Iubirea de țară.

Coți Români avem câte o casă, câte un ogor, moștenit de la părinți sau cumpărat.

Cu câtă dragoste ne amintim de casa părintească unde ne-am născut și am crescut. Ce nu suntem în stare a face când ar voi cine-vă să ne ia casa și ogorul?

Apoi ca satul unde ne-am născut și am copilărit, nici un sat nu e mai frumos pe lume! Asemenea cei ce se depărtază de ținutul lor, cum își mai amintesc cu drag de el! Dar cei ce se duc în țări străine, cât nu-i mănâncă dorul de țara lor, cântând adese-ori:

«Fie pâinea cât de rea, tot măi bine în țara mea»

Sunt nămurî de oameni pe lume, care n'au țară. Acele nămurî ori cât de bogate ar deveni... — amarul lipsei de țară e mai mare ca toate fericirile bogățiilor...!

Noi, Români însă avem țară. E scumpa Românie, cu ținuturi bogate, cu munți plini de bogății, cu câmpii roditoare și răcorită cu o mulțime de ape curgătoare, plină de voinici, și salașul păsărilor călătore în timpul verei.

Acastă țară, atât de frumoasă și de râvnită de străini, numai bunul Dumnezeu scie câte chinuri, cât sânge, câte vieți de voinici, a costat pe străbunii noștri...

Locurile pe unde suntem noi, acum 18 sute de ani, erau locuite de un neam de oameni foarte voinici și viteji.

Dacă Din cauza neastâmpărului lor de a jefui și a cuprinde

țări de peste Dunăre, pe unde e Bulgaria și Serbia, de ale imperiului Roman, au fost bătute de Romani (străbunii noștri, sub conducerea blândului și vitezului împărat Traian, al cărui nume



Traian

il păstrăm în troianele de omăt, în brăul de stele ce se vede noaptea pe ceriū). Atunci mulți din Daci s'au ucis, mulți au fugit în alte țări; iar parte au rămas pe loc. Impăratul Traian, vedând o țară lăsată de la Dumnezeu atât de frumoasă, aproape pustie de locuitori, aduce locuitori din țările locuite de Romani, armată, ca s'o păzescă de năvălirile dușmanilor, îngrijind bine de ea prin facerea de școli, șosele, băi (ferede), precum și alte lucruri folosite.

În scurtă vreme Dacia ajunsese una din cele mai frumoase țări ale împărăției Romane.

După 150 de ani, vestea de bogățiile acestei țări merse departe, așa că barbarii de prin prejur năvăliau neconținut, împărații Romani, ne mai putând apăra această țară, au dat ordin să se mute armatele, funcționarii și toți locuitorii peste Dunăre. Poporul, care nu avea altă bogăție de cât casa și pământul, nu voia să se mute, căci aicea în Dacia, era voie de a se închina noii religii a lui Christos, pe când în celelalte țări era oprit și supuși la chinuri grele toți acei ce cutează a se închina și a crede în Dumnezeu după învățăturile Mântuitorului Christos.

Țimp de 1000 de ani, Romanii rămași în Dacia, au trebuit să sufere necazuri și prădăciuni din partea barbarilor, ce veniau ca un potop din spre răsărit. De Barbarii puternici fugeau și se ascundeau prin munți; pe Barbarii slabi îi băteau și-i alungau;

iar cu cei mai blândi trăiau în prietenie, fără a părăsi țara. Cei din urmă barbari au fost Tătarii, cu cari Români au luptat multă vreme, și din partea cărora a suferit mult. În cele din urmă Români, ca să scape de barbari, începură a se uni, formând mai multe țărișore și din acelea se formară țările Muntenia și Moldova.

După aceea apoi, vr'o 400 ani, aceste țări au fost conduse de domni Români, din cari mulți au fost domni buni și viteji. Cei mai însemnați au fost: Mircea cel Mare, Ștefan cel Mare și Mihaiu Vitêzu, bătând și bângând grôza în toți dușmanii Românilor.

Pe vremea lui Ștefan cel Mare și chiar după dînsul, timp de vr'o 100 de ani, se iviră Păunașii Codrilor și Hoțomanii (adică acei voinici curagioși, și fără frică de nimic, de cât de Dumne-deu, toți numai Români).



Decebal.

Cine nu-și amintesc cu drag de Dan Căpitan de plaiu, care bătrân de 100 ani, împreună cu Ursan, viteji fără sêmân,ucid din fuga cailor sute de Tătari, și când în urma morții calului, Dan cade în mâinile Tătarilor, nu-și părăsește legea și nu uită iubirea de țară, cu toate amenințările și admenirilor lui Ghirai, hanul Tătarilor, la care Dan răspundea mândru: «Eû Dan sub vântul sôrtei să mă fac păgân uu voiû! Nu-mi convine pata fără de legei pe fruntea mea înfierată! Rușinea e un vierme, ce mănâncă albêța din obraz. Alb am trăit un secol. Cu fața albă și senină vreau să mă sfișesc».

Un cântec bătrânesc spune:

«Frunză verde de mălaiu
Cine merge sus la raiu?»

Merge Dan, șoiman de plaiū
C'a ucis el mulți dușmani
Un vizir și 4 hani».

Un păunaș de aī codrilor a fost și Mihu Copilul, tîner, frumos și viteț, care trecînd călare pe calul seū năsdraivan, prin mijlocul codrului, cîntă așa de dulce, în cît se adunau șoimii, scipeau stelele și frunzele șoptiaū...

Păunașii codrilor din Moldova, Muntenia și Ardél adese-orî se întâlneau pe plaiurile munților Carpați, unde își arătau vitejia și-și spuneau dorul inimei lor. Ce sunt cei trei ceobănei din poezia «Miorița». Cel Ungurén eră un păunaș din Ardél; iar cel mai otoman eră Moldovan.



Soldat Roman.

Și femeile din acele vremuri erau vrednice de laudă. Eroismul ficeī lui Ursan «Fulga», care în presimțirea morții tatălui seū, plécă pe un smeū de cal, sémēnă mórtea în calea ei printre rândurile Tătariilor, până la Ursan, păzită de vitețul Dan, aruncă corpul talălui seū pe cal și apoi ca un fulger, ca o nălucă, dispere dintre Tătarii plini de gróză.

Isprăviile Românilor din acele vremuri și vitejia răsboinică de atunci, orî-ce Român nu se mai satură a le citi. Prădaū ei Tătarii, țările române; dar și voinicii Românilor le întorcea cu virf și îndesat.

Calul și armele, religia, iubirea țarei și a cinstei, eră în gîndul ori-cărui Român din acele vremi.

Vremurile acele, peste sēmă de bogate în amintiri, trecură și veniră un timp de mai bine de 100 de ani, foarte trist pentru Români, din cauza domnilor streini, domni Greci, ce se numiau de Turci.

Românii cu tôte amarurile ce suferiau, tot Români aũ rēmas, tot plini de inimă.

Atunci în locul, păunașilor codrilor, se formară haiduci, ca: Codrēnu, Grozea și alții, din acei Români, cari aũ intrat în codri spre a-și rēsbunã pe domni și ciocoi Greci pentru nelegiuirile lor ca: rãpirea logodnicei, de multe ori din pragul ușilor bisericilor, când mergeau la cununie; rãpirea cu hãpca a ogorului de la strãbuni; încãlcarea cinstei casei... și ajutau pe frații lor Români, ajușii în sapã de lemn, din cauza birurilor peste mēsurã de mari și prãdați de tot ce aveau, fãrã a avẽ de unde cere dreptatea.

Un exemplu de cum se rãpiaũ moșiile rãzãșesci de ciocoi și domni greci, este narat în poesia: «Pe vremea fanarioșilor» scrisã de Alexandri.

(Va urma).

Gh. Todirișã.

Invățãtor diriginte școlii din com. Buhociu, jud. Bacãu.

ÉRNA 'N FAUR.

Cine-a dice «ernã, mãncatã de lupi»,
 Dicã și «prisacã fãrã neam de stupi».
 Hei! nu trece ernã cum se trece gãndu!
 Când n'ãștepti, de-odatã iar își face rĩndu,
 Și 'ncã cum și-l face, de-o socoți în toiũ,
 Cu nãmeți, cu gerurĩ și cu apa sloiũ...

Nu se 'ndurã, baba, pace sã ne dea:
 Dragoste cu sila, — asta scie ea.
 Cãt ce vede ziua cã se mai lungesce
 Și cu rĩs de sóre cã se 'nveselesce,
 De la miadã-nõpte chiamã vĩnt cumplit
 Și 'n cãldurã suflã aspru și sburlit...

Cãt ce vede 'n câmpurĩ cele dintãi florĩ,
 Bine-vestitõre gingașe surorĩ, —
 Vrãjmășescu-ĩ suflet pentru frumusețe
 Nu mai are astĩmpër ca sã le ãnghețe;
 Și ce sfat cu geru și cu noriĩ groși
 Purtãtorĩ de neauã, grei, ãntunecoși!

Moïna-î face însă pururea 'n necaz
 Și cu Faur rîde, și nu-î dă răgaz...
 Baba pânză 'ntinde, Moïna iute-o strică,
 Sorele năvalnic norii groși despică;
 Austrul, văr Moinei, vraciul iscusit,
 Limpeșesce cerul în zări adâncit.

Care dar pe care, a se birui,
 Se petrec prin vremea ce-î va vremui...
 În această luptă, dârză și amară,
 Martie s'aruncă, sol de primăvară;
 Erna tot mai cărcă, el îi stă pieziș;
 Erna móre 'n pragu 'ntâiului frunziș.

N. Rădulescu-Niger.

Scrisori către învățători.

XVI.

Invățătorul greșesce dacă așteptă să-î «cață mură 'n gură» prietenia, mângăere sufletescă din partea fruntașilor satului. Trebuie să recunoscem tot-odată că el are din această cauză nelinise sufletescă, deci o scădere a puterei sale de muncă, deci o pagubă pentru învățămînt. Mai de grabă în loc de prietenie poți găsi dușmănie. Mulți învățători vor fi pôte prea bucuroși că dacă nu pot avé ajutor pentru școlă, cel puțin fruntașii satului lor nu li se pun de-acurmezișul; mulți vor fi blestemând césul în care au cređut că împrietenirea cu fruntașii le va fi de vre-un folos pentru școlă, mulți ar vré să scape și nu sciū cum.

Atunci?

Eū mî-ași da părerea și sfatul meū, care ar puté folosi ori-căruī învățător nou, sau unuia care se permută într'alt sat; în ore-care măsură ar puté ține sémă de acest sfat ori-ce învățător, cel puțin când se alege primar nou în sat.

Firesce că aș fi prea absurd dacă ași susține că sfatul meū nu pôte da greș. Fie-care învățător, când va fi la fața locului, pôte cumpăni chipul seū de purtare după împrejurările cari i se vor presintă; sfatul meū 'i-ar folosi cel puțin întru atât întru cât i-ar aduce aminte că de la chipul cum se va presintă fruntașilor va atárnă, în bună parte, sórta apostolatului seū.

Iată care ar fi părerile și sfatul meū:

Te duci pentru prima óră în satul în care ești numit in-

vătător. Pătrunde-te cu gândul că aci, în acest sat, ai să-ți trăești și viața de om și viața de învățător. Nu deslipești nici un moment, mai ales la început, noțiunea de învățător de cea de om. După cum, de la primul moment, vei căuta să-ți legitimești prezența în sat, tot așa să nu pierzi din vedere că misiunea de învățător își așteaptă și ea legitimarea.

După chipul cum vei fi primit în sat, vei pute judeca cum și-a legitimat apostolatul predecesorul d-tale. De la cea întâiu greutate cu care te vei întâlni să te gândești și la predecesorul d-tale, că nu ți-a ușurat situația, și la urmașul d-tale în apostolat, că el va trebui să vie în acest sat ca acasă la dînsul. Să te gândești că dacă s'ar cunoșce în sat rostul școlei, ai fi primit cu brațele deschise. De la primul pas să te gândești că ai de luptat cu greutate și că înlăturarea orî micșorarea lor n'o să ți-o pótă nimenea face decât singur d-ta.

Vești auzi pótce că în sat sunt ómenî bunî: să te bucurî, munca îți va fi mai ușóră; vești auzi, din contră, că sunt ómenî rîi: să te mîngâi cu gândul izbîndeî, la care cu muncă, chibzuință și răbdare va trebui să ajungî. Vești auzi că fruntașii sunt rîi: să nu te sperîi, va atárnă de înțelepciunea d-tale ca să înconjurî réutatea lor; vești auzi că sâtenii sunt rîi: să ți puî deocamdată în minte un semn de întrebare. Despre tóte acestea însă, vești, să nu te amăgescî! *Trebuie să-ți faci singur convingerea*. Părerile despre ómenî, chiar când sunt juste, sunt date, adese-orî, din diferite puncte de vedere și deci pot să fie necomplete.

Te vești gândi, de sigur, ^{* * *} să-ți faci prietenî. Nimenî nu-ți pótce face din asta o vină. Decât să nu pierzi din vedere că sufletului d-tale, în singurătatea lui, îi trebuie prietenî adevărați și nici decum imitații. Deprinde-te cu gândul că nu-ți va fi ușor să-ți găsești prietenî între fruntași — căci între ei știu că ai să-ți cauți.

Ia sêma! ascultă rațiunea mai nainte de a ascultă sentimentul; ia hotărâri după rațiune, nu după sentiment; ține-te, d-ta singur, în propriile d-tale mâini. *Puî sgârcit în manifestări sufletești, față de fruntași*. Nu permite nimenui să-ți intre în suflet, înainte de vreme. Nu pótce să fie mai mare durere sufletească decât aceia pe care ó are cine-vă când vede că un om, pe care îl credeă prieten, își bate joc de curătenia sufletului sêu.

Ca să te înprietenescî cu cine-vă îți trebuie, cum am vădut, mult timp, multă pătrundere și multă răbdare.

Fondul sufletesc al fruntașilor pótce fi fórte bun, pótce fi fórte réu dar pótce fi și nehotărât. De acest fond sufletesc ai nevoie și deci pe acesta cată să-l cunoști înainte de a-ți da drumul manifestărilor d-tale sufletescî. Fondul sufletesc al cui-vă îl poți judeca numai din fapte; deci la fapte să-ți

îndrepti tota atenția. Nu te lua după ce îți spune un fruntaș — mai ales când e de proveniență orășanescă — ci așteptă ca faptele lui să se producă. Nu te lua numai după un fapt două și nu judecă pe un om numai după aceste fapte; caută și vezi dacă majoritatea faptelor sunt în concordanță cu vorba. Nu te așteptă ca fruntașii să-ți întindă brațele pentru că ești învățator. Pentru ei ești un simplu meseriaș; iar importanța meseriei d-tale ei n'o cunosc.

Nu arată că ai nevoie de ei; altmintrelea pierdi, căci se vor uita la acest lucru ca la o umilință din partea d-tale. Nu trebuie să scapi din vedere că ei au nevoie de cunoscințele d-tale și dacă te-ai umili față de ei, nu te mai poți nici odată impune, ori-câte multe cunoscinți și ori câtă dorință vei avea de a le comunica. Intru cât d-ta și preotul aveți suma cea mai mare de cunoscinți, trebuie să vă țineți așa fel, față cu fruntașii încât, la un moment dat — ori cât de îndepărtat ar fi acel moment — să domine forța ideilor. Fruntașii, prin faptul că au avere, se conving ei singuri pe sine că au și cunoscinți; ba să nu fii surprins când ți-ași spune că fruntașul se va uita cu milă la d-ta, când ai cercă să-i arăți că spune prostii. Cum! el, om cu avere, fruntaș cunoscut de atâta lume, să pótă să spună prostii!?

Cată că fruntașii satului, *ori-care ar fi fondul lor sufletec, sunt ignoranți. Să faci deosebire între ignoranță și prostie: póte fi cine-vă ignorant dar deștept; póte fi altcine-vă cult, dar prost.

Fruntașii sunt ignoranți și inteligenți; însă ei nici nu știu că sunt ignoranți.

Nu uita că ignoranța nu suferă alusii pe socotela sa; cel puțin nu uita de banalitatea adevărului că tonul face muzica. Un primar, de pildă, care are cel mult clasele primare și care, de obicei, a uitat tot ce a învățat, deși la început se simte incapabil și mic față de multiplele atribuțiuni ce le are după lege, de la un timp însă, după ore-care rutină, începe să credă că-i cel mai cu cap om din sat. Și nu se póte imagina un mai mare dușman, pe care ți l'ai face, dacă ai cercă să-i arăți nulitatea sa; mai ales când ar ști că despre acest fapt mai au cunoscință și alții.

În raporturile oficiale cu primarul trebuie să fii cu cea mai mare băgare de seamă. Trebuie să dai exemplul de ordine și de respect către autoritățile constituite, ori cari ar fi trepta pe scara lor ierarhică. Nu póte fi vorba cine e mai mare dintre primar și învățator; fie-care e mare când își face datoria impusă prin legi; fie-care e mic când nu respectă comandamentele legilor. Persóna însărcinată cu aplicarea unei legi dispăre în fața legii; legea singură rămâne mare și nu se discută întru cât e în ființă.

Cele mai multe ciocniri dintre învățator și primar iaă nas-

cere din cauza neaplicărei de către primar a legii învățămîntului. De câte ori un primar calcă prescripțiile legii învățămîntului, de atâtea ori învățătorul se simte personal în joc, se simte insultat personal. Aci e o greșală.

Nu poți cere unui om să facă mai mult de cât îl duce capul, chiar dacă e obligat de vre-o lege să facă mai mult. Învățătorul vede pretutindeni numai rea credință din partea primarului... și greșesce. Un primar pôte să fie și de rea credință, dar cele de mai multe ori nu dă atenție îndatoririlor sale față de școlă, pentru că nu-și dă sēmă de rostul școlii. Afară de asta, să fim drepti: numai legea învățămîntului suferă de pe urma relei credințe ori a ignoranței primarilor de sate? Cu medicul veterinar, cu medicul de plasă, de pildă, nu se întălnesce dîlnic, deci nu pôte fi vorba de pică personală și cu tôte acestea... se aplică legea de poliție sanitară mai mult și mai bine decăt legea învățămîntului? Nu.

Învățătorul greșesce dacă crede că-î atins personal, chiar și atunci când un primar îi spune în față că nu vrea să facă cutare lucru pentru școlă, din pricină personale pe cari le-ar ave între ei; în asemenea împrejurare primarul dă dovadă, nu numai de rea credință, dar în acelaș timp se denunță el singur că nu vrea să scie de lege. Nu e în realitate insultat învățătorul, ci e nerespectată legea.

În asemenea împrejurări învățătorul are de apărat nu persoana sa, ci respectul către lege; situația învățătorului e deci mult mai ușoră. E drept, de altă parte, că sunt împrejurări când neaplicarea îndatoririlor legale atinge personal pe învățător; dacă, de pildă, școlă nu are lemne, atingerea e fôrte personală, pentru că nu numai copiii sufer de frig, dar și învățătorul.

În ori-ce cas, în raporturile oficiale cu primarul, se cere calm desăvirșit, prudență și răbdare. Nu vei face nimic dacă nu vei fi calm. Dacă presupui că primarul face înadins neajunsuri școlii, apoi violența în cuvinte (vorbite sau scrise), nu-ți va sluji la nimic; cel mult vei reuși să-l faci să se bucure că și-a ajuns scopul, că ai simțit că el și-a bătut joc de d-ta personal. Ba îi poți da și pretexte ca să te învinovătescă de tôte ultragiuriile de pe lume; se pôte întâmplă, cum s'a întâmplat fôrte des, ca să ți se însceneze învinuirii la care pôte nici n'ai visat și de care să nu te poți spălă nici cu Dunărea.

De multe ori pôte vei fi bucuros nu numai că nu-ți dă nici un concurs, dar pur și simplu că te lasă în pace!....

* * *

Cum adică: să nu vii în atingere cu frunțașii satului?

Nu susțin asta; aș fi absurd. Susțin însă că această atingere trebuie făcută cu multă băgare de sēmă, cu multă rezervă și cu multă prudență. Toți învățătorii pot mărturisii

că cele mai multe amărăciuni sufletesci le-au avut și le au, în viața lor de dascăli, din partea frunțașilor satului. Acesta mă și face să mă opresc atât de mult asupra raporturilor dintre învățători și frunțași.

Să faci cunoscință -- cunoscință banală — cu toți frunțașii satului. Ești obligat, prin faptul chiar că ești învățător, să faci cunoscință, în primul loc cu primarul Dacă ai făcut cunoscință și cu alți frunțași, apoi să nu întârzi, să cauți să faci cunoscință cu *toți* frunțașii; altmintrelea ai fi bănuț că ai vre-o preferință pentru unii mai mult decât pentru alții. Un învățător are nevoie de liniște și nu ar pute-o avea dacă ar scăpa din vedere și nu ar face cunoscință cu toți frunțașii. Decât, trebuie de păzit una și aceeași normă: să nu uști cumva că banalul «îmi pare bine de cunoscință» ori «sunt vesel de cunoscință», te-ar angaja față de unii mai mult, iar față de alții mai puțin.

Gândește-te, chiar de la început, că orîce frunțaș poate să-ți fie, cu timpul, un dușman; nici un moment să nu pierzi din vedere acel timp și deci nici un moment să nu-ți dai voie să-ți întreci în suflet, până când faptele lui nu-ți vor spune, prin ele înși-le, că numai ai dreptul să te temi. Să nu faci caz de învățătura d-tale; să te ferești de a țî-o arăta înainte de vreme. Cruță-ți cunoscințele, căci vei avea nevoie de ele în altă parte, unde te vor asculta cu drag, dacă vei ști să te faci iubit.

Așteptă să țî se prezinte ocaziuni potrivite ca să-ți arăți cunoscințele; nu provocă singur asemenea ocaziuni, căci nici n'ai nevoie să le provoci: să ai răbdare, vor veni ele singure. Ar fi bine să aștepti să fii întrebat, chiar când vin asemenea ocaziuni, ca să nu fii bănuț că vrei numai decât să te arăți că ești învățat, iar ei sunt proști. Să tem grozav că vor fi creduți proști.

Modestia impune tot-deauna și atrage după ea considerație din partea frunțașilor. Ai nevoie să nu țî-ți faci dușmani și poți să țî-ți faci când nici nu te gîndesci; cu un singur cuvînt, spus poate fără intenție de a-ți atinge, țî-ți poți face dușmani.

În primul loc ei au experiența vieții reale, a vieții așa cum este. Fără să mai punem cazul că poate nu cunosc viața reală, dar chiar în ipoteza că ai cunoșce-o, tot rămîne singurul teren pe care puteți sta de vorbă. Acest teren să-ți fie punctul de plecare. Fă-te că nu știi nimic și că vrei să înveți de la ei; în acest chip le vei alungă bănuț că vrei să-ți arăți știința cu orîce preț. Ori cât s'ar uita de sus la d-ta, dar când vor vedea că nu cauți să le scoți la ivelă ignoranța, că numai din când în când, așa din întâmplare, îți dai părerea d-tale și spuți că lucrul poate să fie cum-vă și altmintrelea, vor înțelege că nu vrei să-ți lovesci în amorul lor propriu. Se vor deprinde încet încet cu d-ta și mai ales

cu felul d-tale de a stă de vorbă și de la un timp, vei începe să le plăci și să te caute. La acesta să și ambiționezi: să aștepti să te caute ei pe d-ta, iar nu d-ta pe ei. Acest lucru îl spun numai cât e vorba de frunțași; când e vorba de satul propriu ție, vom vedea că în acea parte duce alt drum la țintă.

Sp. Popescu.

Pășunile și livezile de fân.



n tot coprinsul țării noastre, pășuni sunt numite locurile lăsate în cursul anului numai pentru pășunatul vitelor mari și mici. Livezile de fân sunt locurile lăsate numai pentru a fi cosite.

Primă-vara însă, de cum s'a luat zăpada și până după arat (1 Maiu), plugarul neavând nici un fel de nutreț în șură, pasce boii în livezile de fân, pentru a putea ară cu ei. Prin acest obicei, nu numai că nu câștigăm fânul ce trebuie să ne dea livezea, dacă nu o páscea vitele, dar restrângem și întinderea livezei și iată cum: se știe că la noi în țară, cele mai dese ploii sunt în lunile Martie, Aprilie și Maiu, adică tocmai atunci când livezile sunt zilnic bătătorite de caș, boii și tot felul de vite, care unde calcă nu se mai vede tot anul firicel de iarbă și ast-fel una din trei părți din liveze, rămâne tot-deauna loc sterp; apoi pe lângă acesta, tocmai în aceste luni trebuie să pășite livezile să nu fie atinse de vite, căci atunci crește tot felul de iarbă cu multă putere, iar nu după luna Maiu cum se face astăzi.

(a toate lucrările, în agricultura noastră, și cultura fânului, este făcută cu nepăsare, care nu ne aduce de cât pagubă multă. Cine a călătorit de la Mehedinți până la Dorohei, a văzut toate câmpiile de pășuni și livezile acoperite numai de mușuroie de cârtiți și ce este mai dureros este că, toți stau cu mâinile în sân, toți înalță din umeri și nimeni nu pune doctoria pe rană. Modul în care se țin pășunile și livezile în zilele noastre nu ne va duce la alt capăt de cât să pierdem și puținele vite ce le mai avem. Spre a nu ajunge la acest trist sfârșit, trebuie să facem următoarele lucrări:

- 1). Să pășim livezile de a fi călcate și păscute de vite, de cât numai toamna pe timp uscat.
- 2). Să risipim mușuroiele de cârtițe, care din an în an par a micșora cu totul livezile.
- 3). Să ferim livezile de inundațiuni, cari strică cu desăvârșire fânul, făcându-se canale, zăgazuri, etc.
- 4). În fie-care primăvară livezea trebuie grăpată, pentru a înlesni înfrățirea ierbei, și ruperea mușchilor cari s'au întins peste toate livezile căci ei sunt cei mai periculoși pentru fân; tot prin grăpare se înlesnesce creșterea ténului.

5). Să curățim mărăcinii și lăstarii ce amenință să facă lésă în fânețe; să scötem pietrele și cele-lalte corpuri tari, care pe lângă că prind un loc care rămâne sterp și în care trebuia să crească fân, dar la cosit mai srică și cösa sau mașina de cosit.

6). Când fânul a crescut de o palmă bună, trebuie bine căutate ierburile vätămătöre, care își fac înmulțirea prin semințe și mai cu deosebire ierburile veninöse, trebuie sc toate smulse și date afară din livede, căci cosite și strânse în fân și mącându-le vitele, se vor îmbolnăvi, cum se întâmplă de multe ori.

7). De mare trebuință este însă ca în fie-care primă-vară sau cel puțin la 2 ani să se gunoiască liveđile de fân cu gunoiu de vite bine putredit și bine mărunțit și dacă este cu puțință acest gunoiu să fie amestecat cu mustul ce se scurge din bălegar sau cu urina de vite; și mai bună este încă urina ömenilor; și această amestecătură împrăsciată pe livede, face mai mult de cât o gunoie puternică. Urina singură când se întrebuințază pentru îngrășeminte, trebuie amestecată cu două părți de apă.

Pentru a ne da mai bine sēma când este timpul cel mai potrivit pentru cositul fēnului, trebuie să cunöscem și ceva despre modul cum cresc și se hrănesc plantele (ierburile).

Ierburile se hrănesc în cea mai mare parte prin rădăcinile lor. Acestea sug din pămînt diferite săruri și ale părți hrănitöre, care înainte de a se întrebuință pentru clădirea corpului plantelor (ierburilor), trebuie să se prefacă, trebuie să se mistue. Locul unde se întâmplă prelacerea acesta în materii bune pentru plante, sunt părțile ei verđi, mai cu sēmă în frunđe, rădăcini, cotöre, etc., această prefacere face ca planta să crească.

Putem dice că între plante și animale este öre-care asemănare în ce privesce hrănirea lor. Ceea ce la animal este stomacul, frunzele sunt la plante. Ridicarea din pămînt a materiiilor pentru hrana plantei, se face numai până când încep a se formă fructele și semințele. Planta încetază a se hrăni din pămînt la această dată și pentru formarea fructelor și cu deosebire a semințelor, întrebuințază materiile bune, hrănitöre, răspândite prin frunzele și cotörele ei și cari au încă o culöre verde. Lucrul acesta trebuie să-l reținem bine, că într'adevăr așa stă lucrul; avem o mulțime de exemple. Așa, spre pildă, toți scim că semēnătura de grâu dacă am cosi-o verde, ne-ar da un fân prea bun pentru vite. Mai târđiu însă când începe a se formă bobul, pașele și foile grăului devin tot mai rele pentru hrana vitelor, așa că când s'a copt bóbele cu desăvîșire, pașele și frunzele lui pierd totă puterea lor hrănitöre, tocmai fiind-că ce a fost bun în ele s'a dus să formeze semințele. Acest exemplu ne pöte servi ca o călăuză, când să cosim fânul, pentru a fi bun și hrănitör pentru vitele nöstre.

De öre-ce noi la fân nu voim a recoltă semințele, care trec prin stomacul vitelor întregi, va trebui să cosim fânul tot-dea-una înainte de a face semințe. Prea de timpuriu iarăși nu-l vom cosi, căci deși va fi și mai bun, dar pierdem mult din el

Fânețele unde cresc o mulțime de ierburi, înflorind rând pe rând și nu toate de odată, le vom cosi când cea mai mare parte a lor va fi în flóre.

Cu cât se va usca mai repede și de-o potrivă fânul cosit, cu atât va fi mai bun. Apa cădută pe fân în formă de ploie, totdeauna spală din el o parte din materiile hrănitore. Vom căuta deci a potrivi un timp frumos, senin și ne vom îngriji de brațe îndestulătoare ca să putem cât de des întorce fânul, a-l isprăvi cu uscatul și a-l strânge cel mult în trei zile.

Numai în modul arătat, vom pute dobândi un fân bun, de o culoare frumoasă, verde și cu un miros plăcut, pe care vitele îl mănâncă cu multă poftă. Și înmulțindu-ne iarăși vitele, vom pute munci mai cu înlesnire, vom ave cu ce îngrășa ogórele bine și ne vom pute bucura de aceeași laudă din partea tuturor țárilor din Europa, de care se bucurău bunii și străbunii noștri, acum 50--60 ani, cu vitele lor.

Gh. Manolescu.
Várlenĭ - Válcen.

Copiii rěi saũ obraznici.

Că sunt copii de felul acesta nu se mai încape vorbă. Tótă lumea se întrébă acuma ce e de făcut ca să nu mai fie așa. Cu tóte acestea e nevoie de sciut de ce sunt așa, adică din ce pricină aũ ajuns să fie așa.

Ce đic de obiceiũ pãrinții unor ast-fel de copii ?

— Vai, nu sciũ ce să mai fac! L'am luat cu binișorul, l'am certat, l'am pedepsit, l'am bătut!! Ce să-i mai fac? Să-l omor?!

Așa se plâng de obiceiũ acest fel de pãrinți nenorociți. Și fără îndoială că așa aũ făcut.

Aũ început întâiũ cu binișorul. De pildă, când copilul a greșit ceva, să đicem că a vërsat o sticlă cu cernelă, îndată l'a luat cu binișorul:

— A! Dar ce-ai făcut Ionel?! Ai vërsat sticla cu cernelă?!
Întrebă mama mare.

— Copilul se rușinează și nu scie ce să facă.

— De ce ai pus mâna acolo ?

— Copilul nu scie să răspundă, nu scie ce să facă.

— Ai să mai pui altă dată mâna ?

— Copilul face semn că nu.

— Ei, bine, să nu mai faci că se supără mămica saũ táticu. Și-acuma du-te și-i cere *pardon*; đi *pardon* că n'oiũ mai face altă dată.

Copilul bucuroș că a găsit mijlocul de a scăpa din încurcătura în care se găsiã, se duce la mămica saũ la táticu și-i cere *pardon*.

Acuma se face împăcarea. De obiceiũ pãrintele se înduio-

șeză și sărută pe copilaș, ca să-l răsplătescă óre-cum pentru că și-a călcat pe inimă și a cerut *pardon*; sau pentru ca să-i arate că împăcarea este desevirșită.

Dar acéstă greșală a copilului nu va fi cea din urmă. Póte că la cernelă nu va mai umblă, dar curiositatea și ne experiența vârstei îl vor împinge să facă altă greșală.

Acestei noui greșeli îi va urmă cel puțin iarăși o constrângere de cerere de *pardon*.

Cu încetul *pardonul* ajunge la modă: copilul ajunge de înțelege că póte să facă orî și ce lucru neplăcut mamei sau tatei sau mamei-mari, și dacă le cere *pardon* atunci e bine.

Dar și mama și tata, și mama-mare încep a nu se mai mulțumi numai cu *pardonul*.

Cu tóte acestea Ionel s'a obișnuit fórté bine cu *pardonul* și merge mai departe așa cum s'a obișnuit. El nu înțelege cum se póte ca un lucru care a fost bun până acuma, să înceteze de-odată a nu mai fi bun.

În mintea copilului este o logică de o severitate orî exactitate nepomenită, o logică de o exactitate mecanică. Precum într'un mecanism o piesă, o rôtă sau un piston, funcționéză mereu în acelaș fel anumit, așa în mintea unui copil aceléși elemente dau loc acelorași raporturi.

Copilul merge decî înainte cu siguranța *pardonului*, iar părinților începe a li se părea că copilul lor e nepăsător sau neascultător; de aceea de la o vreme încep a-i spune că numai cu *pardonul* nu scapă, și că de mai face și altă dată, atunci o să mai pățescă și alt-cevă, cu alte cuvinte îl amenință cu pedepsă.

Se înțelege că copilul va mai face și altă dată, și va mai face chiar de multe orî, așa că pedepșa va veni. Iar odată ce a ajuns a se aplică un fel de pedepse, negreșit că se vor aplică și alte feluri din ce în ce mai grele, pentru că pe de-o parte copilul eră obișnuit a se achită numai cu *pardonul* (sau ertarea), și pe de altă parte el nu credea că chiar o să i se aplice pedepșa.

Trebuie a se mai sci încă un lucru: La început copilul crede că numai pentru vėrsatul călimării trebuie să ăică *pardon*.

Cu timpul însă vede că *pardonul* merge bine și când a murdărit haína, și când a spart un pahar, și când a sgăriat pe un frate mai mic, și când a spart un giam și cu încetul își închipue că *pardonul* e bun pentru tot, și absolut pentru tot și pentru totul lui tot.

Ba în mintea lui și după logica lui, se forméză convingerea că pe basa *pardonului* el are dreptul să facă tot felul de greșeli, adică, să mă explic: Copilul nu scie că ceea-ce face el este o greșală. El vede că e greșală numai după ce a făcut'o, adică atunci când i se impută, adică atunci află el că e greșală iar până atunci o consideră ca faptă bună.

În mintea lui sunt greșeli acelea cari i s'au imputat până acuma, deci el se va considera vinovat numai când va mai face vre-una de-acelea, când va mai repeta — de pildă, când va mai vărsa cernéla; iar cele care le face pentru întâiași dată nu le socote ca greșeli. Pe acestea el crede că are dreptul de a le face și a se plăti de ele numai cu un pardon.

Părinții însă nu știu de această socotelă absolut logică și absolut cinstită și inocentă, părinții se satură de atâta pardon, consideră pe copil ca neascultător și-i aplică pedepsă chiar pentru o faptă absolut nouă.

Inchipuiți-vă ce se petrece atunci în mintea copilului! În acest cas copilul se simte nedreptățit. Tatăl sau mama au fost nedrepti, își dice el. Nu se convenia să-l pedepsescă. Trebuie să se mulțumescă cu un simplu pardon.

Și cu cât pedepsa a fost mai mare cu atât copilul se simte mai nedreptățit și părintele este considerat mai nedrept.

De aci înainte părintele nebăgător de seamă, copilul mai în vîrstă, își face convingerea că copilul e rău și neascultător, și la orî-ce greșală, nu mai întreabă de e lucru nou sau vechiu, ci e gata să-i aplice și chiar îi aplică pedepsă.

Copilul nu mai înțelege acum pe părinte. Logica i se sdruncină cu desăvîrșire. Nu mai pricepe ce pôte și ce nu pôte face. În inima lui se nasce necazul, îndărătnicia și ce mai voiți?...

Părintele? Părintele se simte nenorocit. Ce să-i mai facă?

Nu pardon, nu ertare să i se cêră copilului, căci până unde vei merge cu pardonul? Nu pardon, nici ertare, ci lămurire, explicarea trebuie să i se dea. Trebuie să i se explice ce e rău și de ce e rău. Și fără amenințare de pedepsă ne-naturală ca să nu fii nevoit să nu te ții de vorbă, să treci cu vederea ori să te arăți nedrept.

Nu-și pôte inchipui cine-vă ce bunî se nasc copiii, ce curat și îngeresc e sufletul lor, și ce prost îi învață ômenii ne-pricepuți!

Th. D. Sperantia.

Cum să păstrăm mult laptele.— Se pune laptele într'o sticlă grósă négră, bine astupată cu dop și legat cu sfôră de gâtul buteliei. După aceea se pune sticla cu lapte un sfert de oră într'un vas cu apă fôrte fierbinte, ast-fel ca sticla să intre până la gât în apă. Când veți destupa sticla după mai multe luni, veți găsi că laptele este tot așa de bun ca și în prima di. Sticlele scóse din apă să fie ținute la un loc răcoros.

Povestea lui Ștefan cel Mare și sfânt

(Starea Moldovei la suirea lui pe tron. Luarea cetăților Chilia și Cetatea Albă).



Ū fost, aŭ fost, de mult, vremi bune și de mărire pentru strămoșii noștri, dar și de cele amarnice și de grea cumpenă pentru biet poporul nostru, când nimeni stăpân pe averea și viața lui nu se scia, când norii negri, de aprigă furtună, întune-cau vecinic cerul senin al țarei noastre, când boierii poltitori de domnie se rupeau între dinșii ca lupii cei flămânzi, asuprind obștia, când frații aceleiași mume: Moldovenii și Muntenii se omorau între dinșii, pentru ca să facă pe pofta boierilor orii domnilor lacomi și zavistioși, când Turcii și Leșii și Tătarii și toate liftele spurcate cutreerau țara în lung și lat, omorând, spintecând, spânzurând norodul și luând Românului până și cenușa din vatră, când cel mic și asuprit dreptatea nu o mai găsea nicăierea că: de strigă la cer nu era audit și de se văicărea și să jeliua boierilor, era bătut și omorit. Pe acele vremuri de jale și obidă ar fi domnit peste întinsa și mândra țară a Moldovei tatăl lui Ștefan cel mare. Și ce-i folosea Domnului de pe acea vreme că țara era largă și mănăsă, că poporul seŭ era credincios, inimos și vitéz, gata orii când se-și verse sângele pentru apărarea moșii, când fruntea lui era de obște încreștită, din pricină că domnia-i era de istov sbuciumată, ba de lăcomia vecinilor dușmănoși, ba de vrajba celor poltitori de domnie, care nu lăsaŭ țara și domnia în tihnă.

Și numai iată că dintre toți dușmanii lui Bogdan Vodă, să ridică fără veste din Muntenia unul anume Petre, poreclit Aron, care dice să fi fost nēm cu Bogdan Vodă, ba unii ŭic chiar că-l era frate, și strângend ște năvăli în Moldova și acolo prin vicleșug prinse pe Bogdan și-i tăie capul, luând el domnia Moldovei. Atunci Dōmna lui Bogdan, muma lui Ștefan cel Mare și fiul seŭ Ștefan, înspăimântați de acēstă jalnică și grozavă întâmplare, fugiră în Muntenia, unde domniă atunci Vlad Ţepeș, vestit prin morțile îngrozitoare, ce el dădea celor vinovați. Acolo dacă ajunsese Dōmna și cu feciorul ei domnesc, plânseră ce plânseră durerōsa mōrte a lui Bogdan Vodă și apoi stătură și se sfătuiră cum să facă să rēsplătēsca mōrtea lăptuită și nedrepta încălcare a țarei. Și dacă Ţepeș Vodă vedu ce inimă voinică, ce mândră înfățișare are acest fecior de Domn și încă de câtă înțelepciune este plină mintea lui, socoti să și-l facă prietin, ales că el făcend plan să se lupte în curând cu Turcii, nu i-ar fi stricat prieteșugul unui așa vitéz și-i dădu ajutor, ște multă, ca să pornēsca în potriua lui Petru Aron ca se-și capete domnia. Atunci Ștefan strângend ște muntenēsca plēcă în spre Sucēva, în potriua lui Petru și în drum se unesce și cu o parte din Moldoveni, căci mulți plângeau pe Bogdan și erau nemulțumiți

de domnia acestui Petru Vodă Aron. Și dacă auți de acestea Aron Vodă, ridică și el oștirea și întâmpină pe Ștefan la satul *Joldesci* pe Siret, jud. Botoșani, unde fu biruit. Iar el nici așa biruit nu vră să se lase de domnie, ci iar s'a bulucit de-a doua oră întâmpinând pe Ștefan la *Orbic* (jud. Némțu), și din nou începu lupta în ziua de Joia mare, 12 Aprilie 1457, și iarăși Petru Aron fu bătut, dar scăpând cu viață fugi în Polonia, iar mai târziu în Transilvania.



Ștefan cel Mare, (tiner).

Acu dacă învinse Ștefan pe Aron Vodă, adună în câmpul «Dreptăței», numai de cât pe boierii de totă mâna, pe călugări, pe Mitropolitul Teocstist și acolo, în fața oștirii și-a obștei care asculta într'o sfântă tăcere, sub cerul senin a unei mândre și de primă-vară, întreabă el cu glas mare și tunător, de le e voia să le fie el domn. Atunci întreaga obște isbucni ca un singur om. «În mulți ani de la Dumnezeu să domnesc!»!

Dacă vedu Ștefan că tuturor le e pe vofe să le fie el domn, se bucură mult de asta și porni cu mare alai spre Sucéva, la

scaunul domniei, unde luă schiptrul Moldovei în mână și fu pomădit ca domn de către Mitropolitul Teoctist.

Iată dară că după zile furtunose, răsare iar pe cerul țării sôrele vitejiei, care împrăscie norii ca suflarea puternică a vântului, inseninând sufletele, înviorând inimile, pregătind mărirea și înflorirea țării, păstrând neștirbită moșia în care noi trăim azi în pace. Vai, această pace, de care ne bucurăm, cu mult sânge vitejesc a fost răscumpărată și multe vieți s'au prăpădit fără vreme pentru ca noi să trăim acum în liniște.

Și de asta Ștefan, dacă se vedu domn, îngriji ce îngriji de rânduiala curței și gospodăriei lui, căci și el și dômnele lui erau neasemenați de gospodăroși, și se sileau prin pilda ce ei însuși dădeau să îndemne pre toți a-și orându-i toate cum de drept se cuvine, și mai lăsând la o parte grijile de îndreptarea țării, de răsbôle se găti, întocmindu-și oștirea, dându-i stéguri și punând preste ea hotnogi și căpitanî. Mult plăcu țării acest început vitejesc al lui Ștefan, căci, în acea vreme, nu se cunosea o mai mare mulțumire, de cât ca ori-cine se-și verse sângele pentru țară.

Și iată nu trecură nici cinci ani de domnie și unde strânse ôste Ștefan cel Mare și purcese spre țara Săcuilor, căci auțise pre semne Ștefan, că acolo s'ar fi tras Aron Vodă, care căta să-l îndușmănescă cu Secuii, pândind din nou vremea când se-și cerce din nou norocul în Moldova. Iar dacă purcese Ștefan cu rășboiū printr'acele locuri, multă pradă făcu și să întôrse înapoi lără nici o smintelă în oștile lui, însă pe Petru Aron nu-l prinse și din pricina asta Ștefan se întôrse cu mare ciudă în sufletul său în potriua Ungurilor și a Secuilor, cari îndosiseră așa de meșteșugit pe acest Aron.

De aceea Domnul Moldovei nu se puté liniști, până nu le iacu pe tel Ungurilor. Și priviți acu în ce fel de chip găsi cu cale slintul Domn să răsplătescă pe Unguri și Secui, pentru fapta lor.

Acu eră în Basarabia, căci și Basarabia eră pe vremea aceea a noastră, o cetate cu numele Chilia, care eră când stăpănită de Moldoveni, când de Munteni, dar acu la urmă Moldovenii o stăpăniau și numai ce-î veni lui Petru Aron de o trecu și o închină Ungurilor, iar aceștia o trecură Domnului Muntén Vlad Tepeș. De aceea Ștefan cel Mare nu vru să bage în sémă nici darul ce-l făcuse nelegiuitul de Petru, care a venit la Domnie cu omor și înșelăciune, mai ales că el cu dreptate socotea, că nimeni n'are dreptul să facă *dar* străinilor rășluind moșia străbunilor, și de asta el nici nu prinse a se odihni, căci nu trecu un an și purcese cu lupta în potriua Chiliei, ca s'o ia înapoi și s'o lipescă iar de Moldova. Acolo îl întâmpină Vlad Tepeș și oștirea Ungurêscă ce eră spre pază în cetate. Și sosind acolo marele Ștefan, «Miercuri înspre Joi, nu s'a apucat îndată la harță ci Vineri de dimineță a început a bate cetatea și așa totă ziua s'a hărățit până sêra. Iar Sâmbătă se închinară cei din cetate și a intrat

Ștefan Vodă în cetatea Chiliei și acolo petrecând trei zile, veselindu-se și laudând pe Dumnezeu, îmblânzind oamenii din cetate». Dar după cum furtuna o dată pornită nimeni și nimic nu-î mai poate sta în potrivă, așa și vitezul nostru, odată pornit la luptă, mai mult să îndârjească, mai ales băgând seama că norocul îl slujesc pretutindenii, și numai de cât să repezi și la Cetatea Albă, tot din Basarabia, și-o scote și pe asta din ghiarele păgânilor, făgăduind lui Dumnezeu, că de va dobândi izbânda și acu, mândră mânăstire va ridica pentru prea mărirea părintelui din ceruri.

Geaba lieta păgână se zburlează și năpădește turbată la luptă. Prăpădul pe semne o mână din urmă, căci iată-l pe Vodă în fruntea oștii lui, călare pe un cal alb, cum cu buzduganul lui, s'aventă în spre dușmani, cari prinși de fiorul morții, acu cad la pământ, ca spicele în urma secerii, acu mai prinzând câte o umbră de viață, s'ardică din nou, încercând să mai ție piept izbânditorilor, ba iar așternându-se pământului, întocmai cum un lan de buruiene ar cădea prada potopului, ori unei mistuitoare furtuni.

Iată sora mântuirii a răsărit. Pretutindenii liniște. Dușmanul zace fără simțire, ori a împuns fuga. Pământurile rășoite au intrat din nou în vechea stăpânire; iar Vodă ridică mulțumită Domnului, pentru izbândă și întărind cetățile câștigate slujitorii a pus peste ele părcălabi, să le porțe de grije; iar el pleacă mulțumit la Suceava ca să puțe la cale faptele mărețe, ce mai are de acu înainte de lăptuit, și tot de odată să îndeplinescă și făgăduiala făcută lui Dumnezeu.

Laurenția Gribincia.



Anedotă.

Pe când regele Oskar al Suediei, se află la băile din Carlsbad, ședând odată în parc pe o bancă, vede că se apropie de el un om bătrân și se aședă și el tot pe aceeași bancă.

Bătrânul își umple pipa sa cea de spumă, cu tabac, îi dă foc, scote un țigar și începe a citi afumând pe rege din greș. Regele pierzându-și răbdarea și mirat de nepăsarea bătrânului, a rupt tăcerea și l-a întrebat:

— «Cine ești d-ta?»

— «Odry comite».. răspunse bătrânul, neluându-și ochii din țigar.

— «Frumos»...

Sfârșind bătrânul de citit și plecând a întrebat și el:

— «Dar d-ta cine ești?»

— «Oskar, regele» fu răspunsul.

— «Frumos, foarte frumos», răspunse bătrânul cu sânge rece, depărtându-se și aruncând nori de fum din pipa lui.

Cineva.

Causele războiului între Rusia și Japonia.

Între aceste două state a izbucnit un război. Acest război durează la răsăritul Asiei, unde aceste puteri se întâlnesc la un loc. Rusia are în Asia, afară de posesiunile ei în Europa, țări foarte mari.

Japonia e o țară mică, care constă din mai multe insule și are o populație cam de 45 milioane. Japoneseii se numără la rasa mongolică; culoarea feții lor e galbenă, trupul mic și slăbănog. Cu toate acestea ei sunt foarte sprinteni și harnici.

Harța între Ruși și Japonesei a început pentru Mandșuria o țară la răsăritul Asiei, pe care au luat-o Rușii de la Chinezi.



Imperatul Coreei.

În hotăr cu Mandșuria se află o țărișoră Coreea, care se ține tot de împărăția Chinezilor și care are un împărat propriu. Începând Rușii a întinde rețelele lor și peste această țară, venind în atingere cu Japoneseii, care făceau negoț aicea, începură a-i strâmtori și a-i alunga din Coreea. Japoneseii au simțit însă că dacă îi vor alunga Rușii din Coreea, atunci vor căuta să le ia și țara, pe care numai marea o despărțesce de Coreea. Ei cerură de la

Ruși ca să-și lase în pace în Coreea și să părăsescă Mandșuria, pe care o luaseră de la Chinezii. Nevroidind Rușii să facă acestea, se treziră într'o bună zi că Japoneseii s'au săturat de atâta vorbă și au început războiul în contra Rușilor. Mai întâiu au început lupta pe mare.



General Kuropatkin.
Comandantul general al Țstei Rusesci.



Amiralul Togo.
Comandantul flotei Japonese.

Japoneseii au debarcat în Coreea o armată de 150.000 oameni și înainteză spre riul Yalu, unde s'au așezat Rușii. Impăratul Coreei a încheiat cu Japonia un tratat de alianță, trecând pe partea acestora. Vestile despre izbândile Japoneseilor produc la Chinezii o bucurie foarte mare, și numai cu greu îi pôte ține stăpânirea să nu se revolte în contra Rușilor. În Rusia se fac prin biserică rugăciuni pentru norocul armatei Rusesci.

Rusia trimite neconținut soldați spre Mandșuria, unde se așteptă o luptă mai mare pe uscat. Strateg.



Supă de iepure țigănescă.—Se ia capul de la iepure dimpreună cu alte bucățele alese după plac; se pun într'o ôlă să stea câte-vă minute în vin alb; apoi se mai adaogă încă pe atâta apă și se lasă să fiarbă cu puțin orez, sare, piper, cimbru, cêpă tocată mărunțel și côja de la o jumătate lămâe, și după ce va fierbe destul de bine, se dă la masă.

CÂNTEC SOLDĂȚESC

(1877—78).

Cu flăcăii plec din sat:
Mâine sunt la Calafat!

Uite așa și iar așa!

Inc'o palmă, și-asta'i tot:
Dunărea o trec în not!

Uite-așa, și iar așa!

Tunul bubuie, 'l ascult:
N'am jucat hora de mult!

Uite-așa și iar așa!

N'am jucat și n'am cântat:
De trei luni mereu mă bat!

Uite-așa și iar așa!

Inc'o cruce să mă 'nchin:
Și din Plevna... la Vidin!

Uite-așa și iar așa!

Inc'o cruce și-apoi lasă!
De la Rahova... acasă.

Dimitrie Teleor.

O SCRISOARE

Domnule Director,

În com. *Bosiea*, jud. *Iasi*, învățătorul nostru *Ión Th. Popovic* mereu muncesce pentru binele și desptareă noastră a țărănilor.

În timp de cinci ani, de când a venit la noi în comună, a făcut pe lângă școlă o frumoasă grădină cu fel de fel de pomii hultuiți și bine îngrijiți, cu fel de fel de legume, verdeturi și flori, cât pare vara un adevărat rai. Ne strângem noi țărani de-aminunea la școlă și tare ne place gospodăria și frumusețea

ce-a făcut, cât și noi am început a face tot așa în grădinele noastre. D'apoi ce cai mari și frumoși și vaci de cele scumpe are d-l învățător. Am început și noi a capăta sēmîntă de vite de la d-sa.

Cu băeții a făcut minuni. La biserică ne cîntă cu corul în patru voci, ca și la Mitropolie, cât nu mai e chip de frumuseță. Când cîntă băeții la biserică plîngem, nu ceva, de frumusețea și sfințenia cîntărilor. Halal sē-î fie și terice de maică-sa. Acum ne a făcut de lu 1 Ianuarie 1904 și Bancă Populară. Avem capital de 6357 lei. Banca ne merge foarte bine și tare mai suntem mulțumiți.

Vasile Sandu.

țaran.

De pe Domeniile Coronei

În sēra zilei de 4 Februarie a. c., s'a dat de către comitetul societății culturale economice «V. Alexandri» un bal sub patronajul d-nei și d-lui Gh. Popovici șeful Regiei Domeniului Coronei Sadova, în folosul elevilor săraci ai școlei de pe Domeniul Coronei Sadova însoțit de piese de teatru jucate de către elevii școlilor : Sadova, Piscu și Damianu.

S'au jucat piesele : «Beat-Mort», «Fiica-Milostivă», «Slujbașul la judecătorie», «La biserică», «La noi în sat», precum și poezii, anecdote și dialoguri, toate cu conținut moral, contribuind foarte mult la deșteptarea țaranului Român.

Pe lângă sătenii locali, cari au luat parte în număr mare, au mai luat parte și o mulțime de alte persoane din localitățile învecinate. Din procesul-verbal încheiat de comitet rezultă un venit brut de 177 lei 80, rămânend venit net de 150 lei 65 bani.

Societăți economice la sate

INFIINTĂRI.

Din inițiativa d-lui N. Daneț, dirigintele școlei din com. Merișani, jud. Teleorman, pe ziua de 15 Ianuarie a. c., s'a pus bazele unei bănci populare cu numele de «Salvarea» și care astăzi funcționează cu un număr de 28 membri societari cu un capital sub-scris de 1.700 lei. Președinte activ e d-l N. Daneț, dirigintele școlei, care face și pe comptabilul, iar casier e d-l Gh. Bardac; membrii Pr. Gr. Ungurelu, Gh. Cristescu, Stan Marinescu, Tache D. Bardac și Gh. I. Bardac.

* * *

B I L A N Ţ U R I.

Bilanțul general al primului an social de existență a societății economice «Plugarul» din com. Letea-nouă jud. Vlașca, încheiat la 31 Decembrie 1903:

ACTIV. — Casa: numerar în casă	382,50
Efecte de primit (polițe, și efecte aflate în portofoliu)	1.942,—
Cheltueli generale de fundație și întreținere	164,80
Total	2.489,30

PASIV. — Capital format din depunerile membrilor și co-tisațiuni	1.727,75
Dobândile debitorilor	204,85
Taxe de înscriere și imprimate	50,66
Provișione 0,50%	34,04
Incasat din sumele împrumutate	472,—
Total	2.489,30

* * *

Bilanțul Băncii Populare «Frăția», din com. Potlogi, plasa Bolintinul, jud. Dâmbovița, pe anul 1903, adică: de la 1 Ianuarie 1903 și până la 31 Decembrie iarăși 1903 :

ACTIV. — Casa în numerariu	404,39
Cambii și acte autentice în portofoliu	19.966,—
Capital retras în cursul anului	133,63
Cheltueli filantropice	45,—
Remisele casierului și secretarului	491,34
Cheltueli de administrațiune	117,10
Mobilier. (Valoarea casei de fier)	209,20
Total	21.366,66
Capital social depus voluntariu	17.688,47
Procente încasate de la împrumutați în cursul anului 1903. 2.054,35	
Taxe de înscriere din cursul anului și raportate din anul 1902	600,—
Din taxa de 3% luată peste procentele de 12% de la fiecare împrumutat	149,42
Amendă pentru neregularea scadenței la timp	14,60
Fondul de rezervă, indivisibil și pur al societății	859,92
Total	21.366,66

Profit și pierderi.

DEBIT.—Cheltueli generale în cursul anului	996,27
Fondul de rezervă	859,92
Beneficiul net	1.822,—
Total	3.678,19

CREDIT.—Beneficiul rezultat din dobândile luate de la depunători	3.663,69
Beneficiul provenit de la amendele pentru neregularea scadențelor la timp	14,50
Total	3.678,19

TEATRU LA SATE.

În seara zilei de 31 Ianuarie, a avut loc în com. Dobrovăț, căt Moldoveni, o reprezentație teatrală din cele mai frumoase, dată din inițiativa d-rei El. Băbușianu, învățătoare. La început s'a recitat poezia: «Dormi în pace», de către d-ra Alex. Ciocârlan. Recitarea a smuls numeroase aplause. Apoi s'a jucat piesa: «Pielea nevastei», comedie în 2 acte de A. Timotescu. Rolurile principale le-a-ă avut d-ra Băbușianu și d-ra Ciocârlan, acesta pentru a încuraja pe săteni. S'a cântat: «Dor de sat», «Frunzuliță verde de stejar», și «Ha! lelițo în deal la vie». Eleva Condurache Margareta, recităză poezia «Di c'a'i fript», iar Emilia Condurache, în eplate de 4 ani, «Țiganul la pepeni verși». Ambele a-ă fost mult aplaudate. D-ra Băbușianu a recitat poezia «Orfanii», care a smuls nu-

merose aplause. În urmă d-*ra* învățătoare mulțumesc publicului și prin cuvinte bine simțite, arată importanța teatrului la sate.

Fie ca exemplul dat de harnica învățătoare să fie urmat de multe colege.

Informațiuni.

D-*l* Ion Kalinderu a trimis dăilele acestea Ministerului de Culte o adresă despre cheltuielile ce a făcut Administrațiunea Domeniului Corónei, de la 1 Aprilie 1902 până la 31 Octomvrie 1903, pentru bisericile și școlile de pe Domeniile Corónei.

Suma totală se urcă la 106.430 lei 50 bani, afară de 11.189 lei 80 bani ce s'a cheltuit în acelaș interval de timp pentru teatrele sătesci, pentru societățile culturale-economice și pentru ajutóre date locuitorilor sërmani și celor pãgubiți de întâmplări neprevădute. Cheltuielile pentru biserici și școli au fost făcute parte pentru construcțiuni și reparațiuni, parte pentru material și obiecte bisericesci, pentru material didactic, gratificațiuni învățătorilor, ajutóre școlarilor sëraci, grãdini școlare, expozițiuni, biblioteci și altele.

În vederea neîncetatelor ajutóre și sacrificii ce face Administrațiunea Domeniului Corónei pentru aceste instituțiuni, d-*l* Kalinderu, care a dat de alt-cum la timp tóte instrucțiunile agenților Domeniului Corónei, rógă pe minister a dispune ca învățătorii și preoții să pórte tótã grija pentru conservarea localurilor și a materialului.

Ar fi de dorit ca fapta Administrației Domeniului Corónei să fie imitată de cât mai mulți din proprietarii rurali.

* * *

În ziua de 18 Martie 1904, ora 10 ½ a. m., se va ține la Eforie, B-*dul* Elisabeta, licitațiune publică cu oferte închise pentru darea în antreprindere a construirii a două magazii de bucate și un pãtul la proprietatea Eforiei Ciomãgesci, com. Ciomãgesci, din județul Olt, conform. planurilor și devisului în sumă de lei 5.000.

Condițiunile, planurilor și devisul se pot vedé la serviciul Bunurilor Eforiei, în ori-ce zi și ore de lucru.

* * *

Tot în ziua de 18 Martie 1904, ora 10 ½ a. m., se va ține licitațiune publică cu oferte închise pentru închirierea pe termen de 3 ani, a urmëtórelor imobile :

Din Bucuresci.—Casa Fãgãrãșenu din Calea Victoriei 185, cu începere de la 23 Aprilie 1904, garanție provisorie lei 500.

Casa cu grãdina din str. Labirint 76, cu începere de la 23 Aprilie 1904, garanție provisorie lei 500.

Din Sinnaia.—Magasinul No. 3 din Pavilionul de mărunțișuri din parc, cu începere de la 23 Aprilie 1904, garanție provisorie lei 75.

Pavilionul și popicãria de la pescãrie, cu începere de la 15 Iunie 1904, paranție provisorie lei 50.

Casa în care se aflã poșta și telegraf, cu începere de la 23 Aprilie, 1904, garanție provisorie lei 425.

Magasinul No. 4 din pavilionul de mărunțișuri din parc, cu începere de la 23 Aprilie 1904, garanție provisorie lei 75.

* * *

În ziua de 18 Martie 1904 orele 10 a. m., se va ține licitație cu oferte scrise și sigilate în localul Prefecturii județului Mehedinți și la Primăria comunei Strehaia din acel județ, pentru arendarea bălciului, ce se obișnuiesc a se ține pe locul ce aparține pepinierii viticole Strehaia din județul Mehedinți, cu începere de Joi ziua de Înălțare și până Luni inclusiv, în fie-care an.

Arendarea se face pe un period de 5 ani, însă numai pentru timpul fie-cărui an, cât se obișnuiesc a se ține bălciul, adică de Joi ziua de Înălțare și până Luni din săptămâna următoare inclusiv.

Din terenul pe care se ține bălciul — coprins între îngrădirea gării Strehaia la Mădă-ți, — șoseua gării la apus, pădurei Statului la Mădă-nopțe, și fostul conac al proprietății la răsărit, Statul își rezervă de a închiria o suprafață de teren de 5.000 m. p., pe lângă îngrădirea gării.

De acest teren nu poate usă arendașul bălciului pe cât timp el va fi închiriat unor alte persoane.

Arendașul este liber a face ori-ce construcțiuni de carii va avea trebuință în cele 5 zile cât ține bălciul, carii însă vor rămâne Statului după expirarea periodului de arendare, fără nici un drept de despăgubire.

Arendașul este obligat a se conforma dispozițiilor legii și regulamentelor de poliție sanitară; pentru ori-ce prohibițiuni de această natură, Statul nu-și ia nici o răspundere.

Antreprenorul târgului săptămânal din Strehaia, n'are drept să percăpă taxe de la persoana care va lua bălciul în arendă, sau de la persoanele carii vin cu vite și mărfuri în bălci; de ore-ce bălciul se ține pe proprietatea Statului, iar nu pe proprietatea comunei.

Concurenții pentru a fi admiși la licitațiune, trebuie să depună o garanție provisorie de 200 lei în numerar, sau în efecte publice garantate de Stat și să se conformeze art. 72 — 83 din legea contabilității generale a Statului publicată în «Monitorul Oficial» No. 282, din 21 Martie 1903, al căror cuprins textual îl vor găsi afișat în sălile de licitațiune.

După comunicarea aprobării rezultatului licitațiunii adjudecatarul va depune garanția definitivă, de natura celei provisorii, care va fi egală cu jumătatea arendei anuale, într'o recipisă de consemnare și va plăti taxele prescrise de legea timbrului și înregistrării.

Îndeplinite aceste obligațiuni, se va procedea la încheierea contractului și la punerea sa în posesiunea locului de bălci prin dreșare de proces-verbal.

În cas de neconformare va pierde garanția provisorie în folosul Statului fără nici un drept de despăgubire sau punere în întârziere, iar bălciul se va scote din nou în arendare pe comptul său.

Plata arendei se va face integral în fie-care an la 15 Aprilie, iar pentru sumele neachitate la termen, va plăti procente de 6% și se va urmări în ori-ce avere prin aplicarea legii de urmărire.

Ori-ce dări către Stat, județ și comună, decurgând din această arendare, privesc pe d-l arendaș.

După terminarea bălciului din fie-care an, arendașul este obligat

a da terenul bălciului în primirea d-lui șef al pepinierei, liber de orî-ce gunoie s'ar fi depositat în timpul ținerii bălciului.

* * *

În ziua de 18 Martie 1904, orele 10¹/₂ a. m., se va ține la Eforia Spitalelor Civile, Bulevardul Elisabeta. licitație publică cu oferte închise pentru vîndarea spre exploatare a următoarelor porțiuni de pădure:

Jud. Argeș.—1 200 goruni din pădurea Vatra Sch. Cornet, garanție provisorie 1.000 lei; 275 arbori brași din pădurea Dăngesci, garanție provisorie 100 lei.

Jud. Ilfov.—5 parchete pădurea Preasna Poiana și Preasna Anagosti, garanție provisorie 1.000 lei.

Jud. Prahova.—O porțiune de pădure de pe propriet. Vrăjitoarea, comuna Poiana, garanție prov. 450 lei.

Jud. Vlașca.—Porțiunea de pădure atinsă de părjol din pădurea Hodivăia Vieru, gar. prov. 250 lei.

Jud. Romanați.—45 hect. 1.090 m. p. pădure seria I Fusendrea, pădurea Morunglav, garanț. prov. 5.000 lei; 68 hect. 3,259 m. p. pădure seria II Bărăscă, pădurea Morunglav, gar. prov. lei 6.000.

Supra oferte nu se primesc.

* * *

În ziua de 18 Martie 1904, începînd de la orele 10 a. m., se va ține licitațiune, prin oferte sigilate, în localul ministerului Domeniilor, pentru închirierea, pe termen socotit de la 23 Aprilie 1904 până la 23 Aprilie 1909, a ecaretelor și bunurilor mici a căror tablou se poate vedea la Minister.

— Pentru dărămarea și vîndarea materialului caselor :

a) Din str. Sf. Elefterie No. 14, numai corpurile 2 și 3 de clădiri, fără I corp, care corp actualmente este închiriat d-nei Mitana Georgescu;

b) Idem din str. Sf. Elefterie No. 9, expropriate de la Dumitra Vasile;

c) Idem din str. Sf. Elefterie No. 11, corpul I și II, aripa stîngă, expropriate de la Nicolae Andrei;

d) Materialul clădirilor imobilului din calea Plevnei No. 81, colț cu str. Lebedei, expropriat de la d-na Elena Cămărășescu,

e) Idem al clădirilor, însă numai corpul al II-lea, al imobilului din calea Plevnei No. 95 expropriate de la L. N. Baltador;

f) Idem al clădirilor imobilului din str. Lebedei No. 12, compus din două corpuri de clădiri, expropriate de la T. Rădulescu, și

g) Idem al clădirilor imobilului din str. Meteorii, No 38, compus din trei corpuri de clădiri, rămase de la defunctul N. Ștefan.

Licitațiunea se va ține cu oferte sigilate.

Mulțumiri

Din inițiativa și prin stăruința d-lui Petre I. Petrescu, învăț. în com. Elisa-Stoenesci, jud. Ialomița, s'au înscris la societatea culturală «Steaua» un foarte mare număr de săteni din acea comună. Fapta d-sale fiind demnă de laudă și de imitat, comitetul societăței «Steaua» îi aduce vii mulțumiri.

* * *

La școala de adulți, care funcționează de 2 ani, pe lângă școala din Doljesci-Roman, se fac exerciții militare cu bățeii pentru a pute mai cu ușurință mînuî arma când vor fi în armată.

Aducem mulțumiri d-lui căpitan Herjan, comp. IX Hălăucesci-Roman pentru prețiosul concurs ce dă.

Invetătorul diriginte al școlii din com. Cleja, jud. Bacău, aduce respectuase mulțumiri C. S. Părintelui Grațian Carpați, poroh în com. Cleja, pentru că a construit cu cheltuiala C. Sale o casă cu trei odăi pentru cantina școlară. Această casă este făcută în ograda școlii și a costat 320 lei.

Bibliografii.

În editura librăriei Leon Alcalay, București, a apărut No. 217 din biblioteca pentru toți intitulat «Momente Cultura e», de I. Bianu, de la Academia Română, cu o notiță biografică de H. Chendi. Prețul 30 bani.

* * *

D-l Th. Sperantia, vedând nevoia ce se simte astăzi de cunoștințe de psihologie, a început a publica un tratat de psihologie, destinat a fi citit și înțeles de ori-ce om cu ceva, cultură și de toți acei ce posedă cunoștințele cursului superior de liceu sau a unei școle speciale.

Acest tratat poartă titlu de: **Psihologia pentru toți, în legătură cu Pedagogia, Morala, Estetica, și viața socială.**

Acest tratat folositor invetătorilor, institutorilor, preoților, advocaților, militarilor, judecătorilor, etc., etc., pentru înlesnire de plată vor apare în fascicule săptămânale a 25 bani exemplarul.

Se primesc și abonamente și anume:

Pentru un leu, plătit înainte, se expediază cinci fascicule;

Pentru 2 lei se expediază 10 fascicule

» 3 » 15 »

etc. e c.

Exemplaru de probă 25 bani.

La 7 Martie a apărut I-a fasciculă și va urma regulat apărând în fiecare Duminică.

P. S. Pentru abonamente, adresa: Th. Sperantia, str. Dorului 4, București.

Banii se expediază mai cu înlesnire prin mandat poștal. Pe adresa deslușită de pe mandat se vor expedia broșurile. Se vor depune și la librării, unde se vor cere.

Dovlecei umpluți. — Se scobesc dovlecei și se umplu cu tocătură adăogând nițel orez în umplutură; apoi se face rumenela în care se prăjesc cu unt sau cu grăsime și se mănâncă cu smântână.

Bureții caselor. — E știut, că foarte multe case sufer de bóla bureților, ceea-ce strică foarte mult locuințele și nu află nimeni cum se-î stîrpescă. S'a aflat acum un léc foarte bun și simplu: sarea. Topesci sare multă în apă și cu apa acesta speli bine locurile unde se fac bureți. Pe podele unde se află bureți, poți presără sare măcinată bine.

Sarea sugere umezela și omoră ori-ce urmă de burete.

STEAVA



Societatea *Steava* are de scop a lucra pentru intinderea invetaturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinte contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotisația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru invetatori, preoti rurali și sateni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întâiu an după primirea sa, să facă o se primii în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârbovicenu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte, Ioan Kalinderu, membru al Academiei Române. — Vice-președinte, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — Administrator și casier delegat, Petru Gârboviceanu, Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; — Secretar, Const. Banu, profesor secundar și inspector școlar — Membrii, Spiru C. Haret, Ministru, profesor Universitar; I. Dimitrescu Procop., senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, deputat, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor. — Censori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Petre I. Petrescu, invet. (Elisa-Stoenescii), 1 leu; Toma Niacșu, (Elisa Stoenescii), 1 leu; Const. Ivașcu, funcț. (Micșunescii-Greci) 1 leu; Ierusalim I. Dobrilă, (Calărași, str. Portului 210), 1 leu; Ion Popescu, Alexeni, invet. (Speteni) 1 leu; Moscu Mihăilescu, invet. (Ulesci) 1 leu; d-ra Maria I. Petrescu, (Micșunesci-Greci) 1 leu; Radu Duțulescu, (Elisa-Stoenesci), 1 leu; Maxim Cristescu, (Elisa-Stoenesci), 1 leu; Vasile Georgescu, (Elisa-Stoenescii) 1 leu; A. Valeriu, (Lehliu), 1 leu; Nicolae Bucur, șef. de gară, (Elisa-Stoenescii), 1 leu Constantin N. Popescu, notar, (Elisa-Stoenescii), 1 leu; Radu Ursu Balcan, morar, (Elisa-Stoenescii), 1 leu; Ion Constantin Roșca, (Elisa-Stoenescii) 1 leu; Ion Dimian (Elisa-Stoenescii) 1 leu; Pr. Ion Vasilescu, (Elisa-Stoenescii) 1 leu; Gheorghe Rădulescu, (Elisa-Stoenescii) 1 leu; Radu Tănase, (Elisa-Stoenescii) 1 leu; Costică I. Roșca, (Elisa-Stoenescii) 1 leu; Ion Dumitru Stoica, (Elisa-Stoenescii) 1 leu; Iordache Nica, (Elisa-Stoenescii) 1 leu; Frațilă Nica Petre, rotar, (Elisa-Stoenescii) 1 leu; Ghiță Nicolescu precupeț, (Elisa-Stoenescii) 1 leu; Tănase Stanciu, negustor, (Elisa-Stoenescii) 1 leu; Iosif Ianculescu, (Cârcea-Dolj), 1 leu; Demetru Roșianu, (Caciulat-Dolj), 1 leu; Ion Paveliu, (Valea-Boului), 1 leu; C. C. Roșorenu, (Beloți) 1 leu; V. Grigorescu, (Salcia-Valea lui Petru), 1 leu; Il. Șerbănescu, (Malaesci-Milești), 1 leu; Il. Triculescu, (Găesci) 1 leu; Ion Rădulescu (Risipiți), 1 leu; I. Ștefănescu, (Cioroiu), 1 leu; M. Păunescu, (Gighera), 1 leu; Gherghie Crețoiu, (Pleșoiu) 1 leu; Ilie Marian, (Tunar) 1 leu; Alexandru Părvulescu, (com. Zăicoiș), 1 leu; Dimitrie Popescu, (com. Cerātu), 1 leu; C. Petrescu, (com. Brădesci), 1 leu; Ion Mărculescu (Adâncata), 1 leu; N. Georgescu (Gaigiora) 1 leu; I. Dumitrescu, (Listéva), 1 leu; I. Amzulescu, (Măcieșul-de-sus) 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1904 al Societății e de 56, iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membrii, e de 4.006 lei 75 de bani.

(Va urma în No. viitor).



PEPINIERA „MILLENNIUM“

La Nagyösz lângă Timișoara, este cea mai mare pepinieră de viță de vie din Ungaria, proprietatea Buding Carol. Intemeiată cu subvenția și sub controlul Statului. Oferă vițe de vie producțiune proprie 1-a calitate garantate.

Port altoie americane/ fără rădăc. 1000 b. lei 16.

Riparia (Gloire) cu „ „ „ „ „ 37.
Altöie în verde, 180 varietăți fără rădăcină, 1000 bucăți. lei 135.

Vițe altoite cu rădăcina puternică Risling, honigler, mustafer etc., 1000 bucăți lei 240.
Furmint, chassela-, oporto etc., 1000 b. lei 250.
Muscate, passatutti, 1000 bucăți. . . lei 260.
162 varietăți superioare pentru struguri de masă cu rădăcină, 100 bucăți . . lei 29--35.

Franco ambalagiū gara Nagyösz. Transport plătesce cumpărătorii la gara maximum 8 lei și vamă 5 lei, fără rădăcină scutite de vamă. Plata $\frac{1}{3}$ acout, restul ramburs. A se adresă la **BARBUCEANU**, București, Inginerilor 13. Cereți catalogul.

INSCIINȚARE PUBLICĂ.

Am pus în vîndare Albumele mele, forte frumoșe, de cusături și broderii naționale Române, lucrate în culori. Prețul unui album este numai de 5 lei în totă țara. Doritorii de a cumpără asemenea albume, se vor adresă la d-l Bozek, legător de cărți, în strada Eni No. 9, și la sub-semnatul în șoseaua Jianu No. 10, București, trimițînd costul.

Fotograf I. Niculescu.

Proprietar București Jianu No. 10.

5-3

Cel mai mare și vast magazin și singurul care vinde eftin.

Țilnic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei	10.95,	11.95,	12.95,	13.95.
„ „ „ Nasturi	„	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.
„ Lack cu Elastic sau Șireturi	„	12.95,	13.95,	14.95.	
„ „ „ Nasturi	„	13.95,	14.95,	15.95.	
„ Chevreau cu Elastic	„	12.95,	13.95,	14.95.	
„ „ „ Nasturi	„	13.95,	14.95,	15.95.	

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei	10.95,	12.95,	13.95.		
„ „ „ Botoni	„	11.95,	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.
„ „ „ Colori	„	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.	
„ Gems cu Nasturi și Șireturi	„	7.95,	8.95,	9.95.		
Pantofi de Chevreau albi decolțați	„	5.95,	6.95.			
Idem cu Șireturi și Nasturi	„	6.95,	7.95,	8.95.		
Idem de Lack diferite forme	„	5.95,	6.95,	7.95,	8.95,	9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabuloșe de eftine. În tot deauna se gășesc mari cantități de mînuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame Lei 2.50.

„ Bărbați „ 2.95.

Rupîndu-se la incercare, se dă altă pereche.

Magasin la tôte Sesiunile, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

Cupon de reducție pentru cititorii Albinel.

5%

Cititorii revistei vor avé un scădemînt de 5% din prețurile însemnate, presentînd cuponul.